

downik"
wygłosił oświadczenie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Przedpłała kwartała
wydań 3 numery 3 m., na pocztach
3 marki 35 fen.
Kasaplastra sprzedaje się po 10 fen.
Reklamow
ale spracze, się, ale się nie zniżają

OREDOWNIK.

Ogłoszenia
przyjmują się za opłatą 15 fen. od
wiersza piętytowego
Ekspedycja
Wiedeńska ulica numer 8 parties
Listy
sadeśkie należy franco pod adresem:
Redakcyja „Oredownika” Poznań

Pismo poświęcone sprawom politycznym i społecznym.

Dziś: Cienotyry | Wiedza, niedziela 21 lutego 1892. | Słonec wschodzi 7,8 Zschod 5,21
Jutro: Pióra w Ant. | Księżyca wch 26 Zach 9,58

Redakcyja i Ekspedycja Wiedeńska ulica nr. 8, parter.

Poznań, dnia 20 lutego.

— Piszą nam:
z Bydgoszczy, 19 lutego. Artykuł Wasz o Spółkach pożyczkowych nie wyczerpuje ma tery. Spółkom naszym najwięcej szkodzi utrzymywanie w tajemnicy strasz wszelkich, które nagle i niespodzianie wypłyną z wiadomości na wierzch. Robi się to, żeby nie wyjawiać nazwiska rzeczywistego wina walczy, żeby Spółki i drugim Spółkom nie szkodzić, żeby „nie kalos wspaniałego gniazda” przed Niemcami. Żeby utrzymać „czystość gniazda” — pokrywa się tedy wszystkie tajemnice.
Co nas ta „czystość gniazda” i ta „tajemnica” koczynie, widzimy z urzędów toruńskich. Gdy tam zamknął czy jeden z urzędników Spółki, pokazywał się zaraz niedobry i to wielkie. W Toruniu nagle książki przegladają i nie jeszcze nie słychać, z czego straty powstały, kto tam winowajca. Pokazywało się też, że zmarły urzędnik Spółki pozostawił jak na swoje stosunki wielkie długie prywatne. Opowiadają tutaj, że jeden z kupców toruńskich zerwał mu weseł na 4000 młk., pewien lekarz Polak na 1000 młk. To koniec dziejów prywatnych. A jednak nie podpada nikomu to, że trzeba dobrze Spółkę nadzierać, kiedy w niej pracuje urzędnik, mający pełną odpowiedzialność. Ze też „czystości” zapłaci teraz Spółka i jeszcze obywateli z własnej kieszeni. Pytam, czy nie byłoby lepiej nie pokrywać szemelostw tajemnicą, możemybyśmy wtedy mieć większą „czystość gniazda” a ta czystość byłaby tańsza.

W Toruniu likwiduje interes komisyjny Lubieńskiego w firmie, a której właścicielem jest pan K. Tam też są znaczne straty. Nie wiem, za co te firmy uważają za prywatne, czy publiczną jak nasze Spółki. My uważamy tę firmę za sprawę naszą, więc publiczną i bardzo żalujemy p. K., bo był pracowity, ale widać obłąk interes, który już się toczył po pochłonięciu. Nasza „Toruńska” milczy o tem, ale napisała na 25 letni jubileusz Sejmików toruńskich powyższy artykuł i powiedziała, że tu na naszych kresach przebyliśmy siła złą doli — zwycięstwo, bo straty spotykały tylko naszą dzielnicę materialną, a nie tknęły moralnej i narodowej. To prawda, ale Bank toruński zbankrutował ostatecznie kas swą, interes komisyjny Lubieńskiego w likwidacji, subskrypcyjność wiele dworów polski. Komisja kolonizacyjna też się obawiała, Tryumfować nie ma z czego.

— Piszą nam:
z Kostrzyna. Byłego dyrektora Spółki kostryński naczelnika p. Koniecznego skazał zły w Poznaniu zeszłego czwartku na 6 miesięcy więzienia za surty, jakie Spółka poniosła. Drugich dwóch członków Zarządu p. Koperskiego i p. Niklewskiego uwolniono od winy.

Kostrzyn marłowie od Spółki, idzie jedna substancja po drugiej, wprawdzie to będzie zupełnie zrujnowane i z Kostrzyna nie będzie nic. Chyba że się młodsze pokolenie weźmie raczo do pracy i chleba, bo Pan Bóg nie opuści tego, który się na Niego spouści.

Tę biedę narobiła nam lekomyślność gospodarka w Spółce.

Wiece szkolne w Prusach Zachodnich.
Wiece w sprawie szkolnej odbędzie się w niedzielę dnia 21 bm w Skurczu w lokalu pani Len o godz. 5 po poł., na który zaprasza — Komitet.

bm, a wypadło bardzo dobrze. Ludu zebrało się na około 1500, tak że i tak p. Szycy wywlekł ludzi pomieścić nie mogły. Politycy reprezentowali p. amf-wortheb Kober z Birzostowa w towarzyswie swego rzeźnika, jako tłumacza i zandama z Zapale. Ponieważ na wiec przybyli także kilka kobiet, przeto p. Kober zażądał ich wydalenia, co się też stało mimo protestu, że prawo obywatelskie nie o tem nie mówi, aby kobietom na zebrań być nie było wolno.

Wiece zajął jako zwolujący go p. Zebniński z Borzostowskiej huty. Na przewodniczącego zaproszono p. Ińskiego z Ostowa, który dając wyraz niechęci, wzniósł okrzyk na cześć Ojca św. i Najjaśniejszego Cesarza. Potem zebrał głos młodszy koszykarski p. Czyżewski z Gdańska i w gorących słowach objął krywdy dziejące się dzieciom naszym, pływające z obecnego systemu szkolnego. Słowa mówcy trafiły do przekonania słuchaczy, którzy często przytakiwaniem mu przeciwywali.

Następnie mówił redaktor „Gazety Gdańskiej” B. Miłski z Gdańska i objąłnił żądania zawarte w mającej się wysłać do p. ministra oświecenia petycji, a zwłaszcza, aby szkoła była wyznaniowa, aby nauka, eligit wykładano w ojczystym języku, aby zaprowadzono obowiązkowo w szkołach naukę języka polskiego i aby dozorowali inspekcją szkoła oddano w ręce duchowieństwa.

Z kolei mówił K. Raschke z Kartuz przystępnie do serca, uzupełniając wywoły poprzednich mówców i zachęcając do korzystania z nich. Zachęcał do śpiewania po chezech (hatach) pieśni naszych kościelnych, których szkoła nie uczy, do kupowania choćby za ostatni grzech elementarna i czytania gazet.

W końcu zabrał jeszcze głos k. proboszcz dr. Małiński z Gwidina i publicznie od serca za chęć do wytrwałości i uszenia działu politycznego czytania, choć to nie łatwo, ale jeśli szkoła tego nie zrobi, to musimy sami się tam zająć, aby działanie naszą uchronić od zdziczenia.

Za te przemówienia wykrzyknął mówcom trzykrotnie „Niech żyją!”

Na wiec przybyło pięciu okolicznych księży proboszczów, z obywatelstwa byli wszyscy pp. Lunscy i Lewińscy. („Gaz. Gd.”)

— Wiece w Radoszkach odbył się dnia 14 bm, nadspodziewanie świetnie, mimo wielkiego mrozu i zawiernych śnieżek. Zaraz po południu zbiegali się Wiarusz z parafii radoszkowskiej i grą zewsząd, jako też i gorzyskiej, tak że sala pana Blacka i przyległe pokoje wnet się zapełniły. Wiece zajął p. Leon Bloch z Radoszka staropolskim „Niech będzie pochwalony Jezu Chrystus!” wstając serdecznie wicowników i objadając w krótkości smacznie wiece. Na przewodniczącego obrano je dnośnieszka k. dziekana z Górzna, na ławników pp. B. z R. R. z R., L. z G. i Przybyłowski z Leźna. Następnie przemawiał p. Konstytutyjskiowski z Komorowa, przeczytał treść petycji i objaśniając pojedyncze punkta, przedstawiał bieżącą szkolną i krywdy nam wyrządzone ze strony przeciwników, a jego słowa płynęły tak pięknie, że co chwila przerywano mu wołaniem i oklaskami. Potem zabrał głos p. Leon Bloch i wzniósł okrzyk na cześć przewodniczącego i p. Zerkowskiego, objaśniając za ich przybycie pomimo tak złego powietrza i dalekiej drogi. Na końcu przemówił jeszcze cenny gość k. dziekan w słowach od serca pochodzących i do serca trafiających, objaśniając w krótkości jeszcze raz doniosłość naszych żądań zawartych w petycji, mającej się wysłać do pana ministra, i znaczenie niego, oraz zachęcał do gorliwego podpisywania petycji.

Nareszcie wzniósł okrzyk na cześć Ojca św. i Najjaśniejszego Cesarza. Oklaski i okrzyki będn były zapłatą tej ślicznej przemowy. Na tem zakończył wiec k. dziekan pochłonięciem Pana Boga. Zebrani wysłuchali z wielkim skupieniem i uwagą wszystkich mów i rozdali się pokrzepieni na duchu.

Politycy reprezentowali zandam z Pol. Brzoźnia p. Hjbowski. Podpisów pod otcywy zebrano przeszło 200; byłby ich więcej, gdyby nie było powietrze i odpust św. Walentego w sąsiadniej parafii Bolesławskiej.

— Z Gniezna pisał do „Gaz. Gdańskiej”: Towarzystwo Przemysłowców Polaków katolików w Gniewie zamysliło i urządził przed-tawienie teatralne z zabawą i tańcem na swoje poświęcenie dnia 21 bm Jako Polacy katolicy, chcieliśmy się pomodlić do Boga i na intencję Towarzystwa, złożyć 3 mł., chcieliśmy zamówić masą św. śpiewną Ks. dziekana Kurzykowski na oddał je dask z temi słowy: „Ihr wolt den Verein mit der katholischen Kirche ubernehmen!” (chciecie Towarzystwo pokryć placiznem katolickiego kościoła).

Nowiny polityczne.

— **Z Berlina**. Wiadomo, że kanclerz Caprivi wydał u siebie zeszłej środy ucztę. Na ucztę zaproszono około 60 osób. Oczekiwano komisyj skądś sejmu pruskiego byli wszyscy zaproszeni. Z Polaków był na wieczorku k. dr. Jazdzewski. Cesarz Wilhelma przybył również na ucztę o 6 godzin, wieczorem wraz z bratem swym Henrykiem. Pózwł cesarski zajął załóż o 8 godz., mimo to cesarz pozostał do 12 w nocy. Na ucztę o wielkiej polityce nie rozmawiano. Tylko do jednego z członków komisyj miał cesarz się odezwać, gdyż usłyszał, że komisyja dopiero się załatwiała z 14 paragrafem projektu: „to chyba ponownie posiedzenie do listopada”. Zresztą byłby cesarz podobno bardzo rozmowny. Bawiono się dobrze i najwięcej rozprawiano o pomniku dla cesarza Wilhelma I.

— **Paryz**. Niemiecki żyd Dreifus, wielki kupiec w Paryz, który handluje zbożem hurtownie i na rozmięte fili w innych krajach, a pomiędzy innymi i w Rosji, dopuścił się ogromnego oszustwa. Rosya zamówiła u niego dla ludności, dotkniętej głodem, 250 wagonów maki. Tymczasem żyd nie wysłał czystej maki, ale pomieszanej z piaskiem, gipsem i innym posiwem. Sprawa żyda się wydawała. Przy rozprawie przekonano się, że w przesyłce była tylko 1/4 części maki, a reszta mieszanina trująca. Trudno jest ogromnie obrażona na żyda i wycofania mu proces.

— **W Florencji** wybuchły w ostatnich dniach wielkie rozruchy. Ludność nie podobało się, że nałożono za wielkie podatki na nią. Wzburzone tłumy uapadły na członków magistratu, z których 3 zabito, a ciężko porażono. Ratunek miejski podpalono. Politycy nie mogła sobie dać rady z rozszalałymi tłumami. Musiano zawezwać do pomocy wojsko. Przybyli 2 kompanie i rozpoznała się walka z pomocą wojskiem na tłumami. Wreszcie wojsko zabito 4-krotnie buntowców i przywrócić jako taki porządek.

— **Rzym**. Donosiłnmy niedawno o strejku wielkimi, jaki wybuchł w Rzymie pomiędzy tamtejszymi robotnikami. Obecnie piszą, że robotnicy zaprzestali już strejkuwani i w wielu miejscach podjęli pracę na nowo. Pomimo to są gmachy publiczne,

głowie ulice i mosty obświecone wojskiem. Zjadł się j. dnak, że spokoju nie zostanie zakłócony tymczasowo.

— W Brussels powstał w pewnym wielkim domu handlowym ogromny pożar. Z powodu czego znalazł śmierć w płomieniach 11 osób. Dotąd wydobły 5 trupów. Straty mają być ogromne.

— W Ostendzie w Belgii i okolicy pa nią niezwykle zawzięte śnieżne. Komunikacja kolejowa jest w bardzo wielkiej niebezpieczeństwie, druty telegraficzne poprzerywane, domy ogromnie niszczone.

— Antwerpia. W parowie „Congo”, który zegłował do Banery, trzaski 17 km. płurow. Ka jata kapitana, oraz maszt zostały strąszone; 19 podrozwiązki jednolite okłagane rany. Zresztą szybko zapobiegano dalszemu niszczeniu.

— W Charleroi w Belgii podłożono dynamit pod podwójne kamienie. Wybuch dynamitu zamienił w gruzy parę części kamienicy, oraz wszystkie meble, drzwi i okna. Mieszkańcy kamienicy popadali na ziemię bez przytomności, szczęśliwie, że nikt z nich nie stracił życia, ani też nie odniósł cięższych ran. Sprawców nie wykryto dotąd.

Wiadomości o Stowarzyszeniach.

Jężyce. 19 lutego. (Sprawozdanie roczne z obiegowego roku Towarzystwa Przemysłowego w Języcach) Roczne walne zebranie Tow. Przemysłowego w Języcach odbyło się w poniedziałek 11 stycznia r. b. wieczorem o godzinie wio do 9 na sali p. K. Wendland.

Zebranie zgaił w nieobecności prezesa, za stępo: n. Olcinicki i podnosząc ważność rocznego zebrania, wezwał do wyboru przewodniczącego, zebranie wyłiera na przewodniczącego p. M. Dziurkiewicza.

P. M. Dziurkiewicz kłedzio członkowie Zarządu racjonalne, prowadzenie z działalnością Towarzystwa z roku obiegowego.

Sekretarz p. St. Chmielewski przedstawił w piekłej formie sprawozdanie, w którym podniósł ważność działania Towarzystwa. Posiedzenie odbyło Tow. w ciągu roku 26, na których było 15 odbyto, przeważnie miane przez członków Tow., gdyż 2 tylko mieli goście. Członków liczy Tow. 107, zabaw odbyło się w ciągu roku 5 i 2; 2 latowe, 2 zimowe połączone z teatrem autorskiem i 5 letni latowe istnienia, rocz tego urządziło Towarzystwo gwiazdkę dla przelato 70 biednych dzieci, które otrzymały ubrania, obawy i t. p.

W końcu sprawozdania, wezwał sekretarz nowy Zarząd do gorliwej pracy w Towarzystwie w rozpoczynającym roku.

Droga przez las.

Pewność na ile słowności Królestwa Polskiego.

(Ciąg dalszy).

— Świat się kołem obrócił — rzekł markotnie, ale przyznał, że panienka miała rację, bo członkowie zawsze legli między sobą na miękką wełnę z rąk porażki. Z rąk przyjeźdźcy musiała przecież i kwesta odkupnia od gromady dworu i ogrodu, radzono o tem wszystkim w karczmie, w dużej przestronnej izbie, gdzie się zeszli wszyscy. — Trzeba przemierzyć okrutną — po stawi pierwszy włosek Stach, a wszyscy mu chom przyświecały. — Trzeba przemierzyć — po wtórzył jaki taki, aż narsz stary Siekiele głową kiwał naczół: — Bo tam tego będzie, jak się roz dzieiwa, mało co więcej na każdego, jak funt kłaków.

— Dwaśgo dwa piękny — rwał się któryś. — Piękny, niepiękny, tyś za niego nie płacił — odpali Siekiele kupiliwa ziemi i nie więcej. Idź spój się księdza, czy to Pan Jezus pozwolił takim chytrom (Chytry w języku ludu stron tam tych zszedł jakony na groza, na posiadanie) być? Panisko już stare, a panienka parę m m sama je dna jak palec, ani brata, ani siostry. Pamiętajsz jak tożę z się kłedzio, gdy miała to duszność z gruczołami w gardle? Każdy mówił: zarzuciła, ona się przeto nie bała, a tobie teraz to w głowie że dwie piękny...

— Rozstanie się chłodem, chłew chłop się za pnieł o Stach polowy rękę na stole. — Głębina nie pęgał z panikiem blednym się rachował, toby wiał no tyle, co ziemi warta, ale ja tam ani groza z tego nie miał. Panienka chce nasze dzieciśka uczyć, a gdzieżby w niezeleli dla nich nawać taką? Żebyś tu wór złota zesyłali, toby takiej drugiej nie znalazł.

Następnie ze stanu kłak wyjął roczne sprawozdanie kasyer p. Józef Brzóska, z którego wynikała się na Towarzystwo nasze dość pokorne sumy tak w dochodzie jak rozchodzie. Dochód wyniósł w ciągu roku 577 marek 20 fen., rozchód zaś wy niosł czynn roku 393 marek 70 fen., nadwyżka: nadwyżki 83 marek 50 fen. Na księgie odpowiedniości z procentem 693 marek i 30 marek z jednego z członków. Towarzystwo posiada majątku 808 młk. 50 fen.

Poczem zdał sprawozdanie roczne bibliotekarz p. Marcin Bartkowiak. W bibliotece znajduje się księgi 349, z których chętnie korzystają członkowie, z pism abonuje Towarzystwo „Postępek”, „Światło”, gdyż „Orędownika” i „Wielkopolskian” przeważnie wszyscy członkowie utrzymują, natomiast Towarzystwo chętnie i wiele rozmaitych pism.

Na wezwanie przewodniczącego podziękowało zebranie powstaniem z miejsc ustępującemu Zarzą dowi za smnienie i gorliwe sprawowanie obowiązków w roku zeszłym.

Poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, który zabrał dość dużo czasu.

W skład nowego Zarządu wchodzi: pp. Napoleon Urbanowski, jako prezes; Stanisław Chmielewski, jako zastępca; Antoni Frankowski, jako sekretarz; Józef Brzóska, jako kasyer; Franciszek Olaszewski, jako bibliotekarz.

Na chorążego wybrano obrany pan Józef Brkewski.

Po ukończeniu wyborów, obradowano nad nie któreimi wnioskami członków, które jednak nie miały doniosłego znaczenia, i późno już w noc posiedzenie zostało zamknięte.

Zebranie można powiedzieć, było dość lennie zwiedzone, bo blisko połowa członków Towarzystwa była obecnych, Towarzystwo Przemysłowe w Języcach liczy członków nie tylko w Języcach zamie szających, ale na Winiarach, Wildzie i w Poznaniu. Zapał wśród członków wianie d.ś więc, członkowie żywo się losami Towarzystwa zajmują i ubiją o jego temniejszy rozwój i mażna, rzeczywistym po chwale młodych członków, których przeszło połowę liczy Tow., że się tak raczo garzo do pracy towarzyski. A przy takim zapale wśród członków można mieć nadzieję, że się Tow. nadal będzie po myślenie rozwijało.

Autoni Frankowski sekretarz.

Wiadomości miejscowe i potoczne

Faznack 20 lutego

— **Teatr polski.** Dziś w sobotę komedia Fr. Sierkba: „Z siedmiu najbrzydsza” i operetta Offen

Człowiek był poważny, wzrostu dobrego, szpakowały go od czoła łysy, a gdy mówił, rękę ca stole trzymając, uczucie jakiejś poszanowania przeje goło wszystkich. Zgodzono się odstąpić panu Ka zimierzowi cały dziedziniec, jik go grabowe szpa lery od gumien oddzieliły i ogród w tyle dworu, i sad rozciągał się bokiem od ogrodu, długi stajnie i kłednio były za stajnią, w posrodku o jedynym wyśmoku. Tak się rozgrywały serca, gdyby w chwilę pan Kazimierz był wszedł i powiedział, że nie może dać za to nic — bo okradziony przez złodzieja nie nie ma, już by to rzeczy nie zmieniło. — Bierz darmo, ojciec i dobrodzieju nasz! — wołałoby na wszystkie głosy, choć najeżdżat może żalobawo tego; ale Siekiele rozumnie sprawę poporzą dził; zamieniono przestrzeń, pan Kazimierz wie za nie oddał, co poprzednio wziął i gdy najeżdżat po zakończeniu tej sprawy trochę zmęczony, a może więcej wzruszony, do domu wracał, Marysia czekała go w sianku, przytuliła mu się do serca. — Nie jesteśmy tułaczami bez kąta własnego — rzekła, całując jego rękę.

— Tak — odpali szdwy pan smutnie i dał mnie to dość i dużyj to ciebie kres swego, ale ty, ty młoda.

— A co lepszego znalazłabyś tam w mieście? — zawołała żywo. — Szukałabym pracy mozołnie, walcząc o nią z takimi, jak ja, biedaczkami, szukałabym jej nierzaz może rozpaczliwie, biorąc ją, jak się znajdzie, nie tylko dla zapewnienia proźni życia, ale dla kawałka chleba, dla dachu nad głową.

— Ach, dziecko moje. — Mogłoby z czasem tak być, ojciec, bo wiem, że bywa tak nie w jedyn. Najpierw szukajcie się drogę tej pracy na oślep, chwytajcie się jej naukę, że nadążając zagranicę, gdzie warunki życia są inne, i wiedzieliś ja te, ojciec, to malowidła na atłasie, na skórce, na porcelanie, że sztukę stoso-

bacha. „Malstwo przy latarniach”. Ceny zniżone. W niedzielę tragedia Alojzego Felinskiego: „Barbara Radziwiłłówna”. We wtorek komedia Mosera: „Ultimo” (Geldstück) i komedia hr. Freydy: „Piosenka wańska”. Ceny zniżone. W czwartek na benefit p. Przybyłowa komedia Alajego „Sya Głowy”. Księgarnia abonentowa na drukiu partowe i łoża oraz pierwszego pietra od knia dźięlowskiego uławać tylko męża w „Głobie”, Plac Wileńkowski nr. 1.

— Dyrekcja Teatru polskiego w Poznaniu. — **Powódz** Watwa wciąż powoli opada. Wodmierz wskazuje obecnie 2,94 mtr.

Przed wielką szluzą są 3 przęsla po lewej stronie zupełnie wolne od lodu, przy 3 innych leży lód do połowy, 5 przęsal po prawej stronie jest natomiast zapchanych lodem. Bieg Warty nie jest jednak przez to zahamowany. Przez tamę Br dyńskąśk, mozołnie obecnie już przebiega śnieg.

— **Sr.** Wód w Walecie są już znacznie przybrały. Sądziłbyś, że nie będziemy mieli już więk szych powodzi, tymczasem na nowo woda urosła. Minste ale jest oblane dokoła wody, szczęściem, że główne ulice są dość wysoko położone, bo ina czej mielibyśmy od strony północnej odciętą komu nikacją.

— **„Jutrzenka”**, Towarzystwo wstrzymało i wcieli odbędzie posiedzenie dnia 21 bm. o godz. 6 wieczorem w kawiarni „Jutrzenki” przy W. Garbarch nr. 40. Porządek dzienny: 1) karcza podług przedstawił na posę Stępana Gargińskiego w poemacie „Walsowa diana” 2) odczytanie wygłoszenia w mieście Hagen, gdzie sześću piątych młodzieńców zostało porażo nych, kogo napadli; 3) deklaracja. Posiedzenie roz porocznie się i zakończy śpiewaniem pieśni przeciw o jadawiu. Zwracamy uwagę, że dnia 21 bm. odbędzie się rocznica załączenia „Jutrzenki” w Wierzenie. Wyjazd z Poznania (z wielkiego dworca) o godz. 10 m. 36 rano, przyjeżdż do Poznania o godz. 6 m. 54 wieczorem. Upraszaj się członkowie „Jutrzenki”, aby że chcieli odwiedzić licznie bratnie Towarzystwo w Wier zenie. — Zarząd.

— **Zwycięstwo** posiedzenie Katolickiego Tow. R. w mieście i kłednio w Potklich w Po znanu pod wodzą Józefa odbędzie się w poniedziałek dnia 22 bm. o godz. 8¹⁵ na sali p. B. Kompa przy ulicy Wrocławskiej. Prosimy o liczne zesz o się szan. członków. Goście mile widziani.

Nadmieniamy także, iż Towarzystwo nasze obcho dzid będzie w dniu 21 bm. rocznicę swego załączenia. O godz. 8 rano odprawiamy będzie w kościele far mny msza św. na intencję Towarzystwa, a wieczorem dnia tego odbędzie się w lokalu p. Kempa przy ul. Wrocławskiej zabawa uroczysta muzyką, śpiewem, deklaracjami i tańcami. Początek o godz. wpoł do 8. Goście, z których członkowie przedstawili, mile wi dziani. — Zarząd.

— **Zebranie** dla szczerów odbędzie się 22 bm.

wang do przemysłu. Ikeronki dzierżawca mozołnie w pokochach dusznych, smutnych — to życie pracy z dnia na dzień, bez zapewnienia przyszłości, bez zapewnienia jutra nawet, gdy dziś daje się przeżyć zświedle.

Umilkła wzruszona, ale co chwili zdolała opawać wzruszenie. Uratowała nas, ojciec, od po chłodu losu dzięki temu, że nie było kłednio — ciągnęła. — Taki bód, taki bal, jak niedowpewi dżany smutek schwylił mi serce, gdy na dzieża już wyroczona godzina roztania się z tem wszystkim drogiem, ukochanem, z czem się zrosła szłość, sercem, a co trzeba było rzucić, że zastanowiłam się i zapytałam: co ja tam otrzymał mogę w zamian za to, co po zostawiam po za sobą? Ta samka mała, którą posiadamy, starczyłaby na jakiś rok, na dwa może oszczędnie prowadzonego życia — życia na warunkach takich, że musiałby być pod rachunek najcięższej kandydatury grzesz wy dany, że kupiwszy w straganach bukietek kwiatów, że oddzielnie świeczkiem nieco powietrzem zaniem skiem jurej się liczyło do zżytków, bo pochołowało za sobą wydatek nadatowy, na który w położeniu takim nie wolno sobie pozwolić. A byłoby to dopiero początek, i do jakiego doprowadziłby końca?

W pierwszych chwilach okrutnych, w pierwszych chwilach ruiny nie umiałam tak, jak teraz, zesta wiać sobie tego, com myślała uczynić podporą naszego życia, z tem co mi się obijało o słuch, gdy w roku szesnastym bawiliśmy w Warszawie. Pamie tam, że nierzaz mówiłam sama, patrząc na te różno smutne produkty, żeż nie podjęła naważę pracy kłednio? Ad! — jak taś mała, powiedzieć kłednio na takie mało warte rzeczy, z których w dodatku nijednej zarżuje. Nie pomyślałam wtedy, że to jest walka o byt, że to praca na chleb, że to chwyta nie się jej takiej, jak brzytwej, gdy ją dostrzega toący.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Wydawcą i drukarzem jest K. Szymalski w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny Józef Siemianowski w Poznaniu.